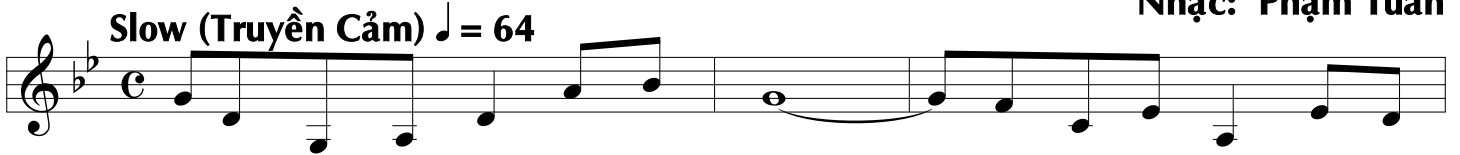

Áo Trắng Thời Bay

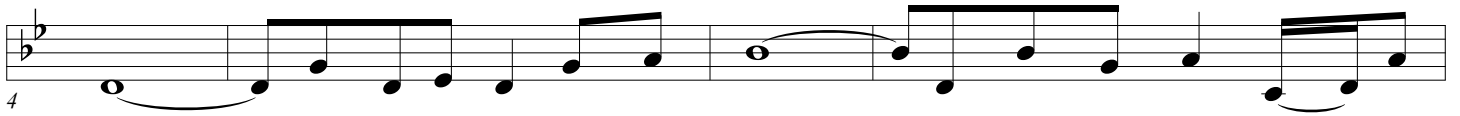
Thơ: Dương Đình Hưng

Nhạc: Phạm Tuấn

Slow (Truyền Cảm) ♩ = 64

Có phải chiều nay áo trắng bay? Hay là khói tỏa mắt anh

cay? Trên tà áo lụa hôn nhung nhớ một dáng kiều thơm thuở đắm

say. Bao giờ trở lại xứ Huế xưa mỗi cánh thư xanh mỗi đợi

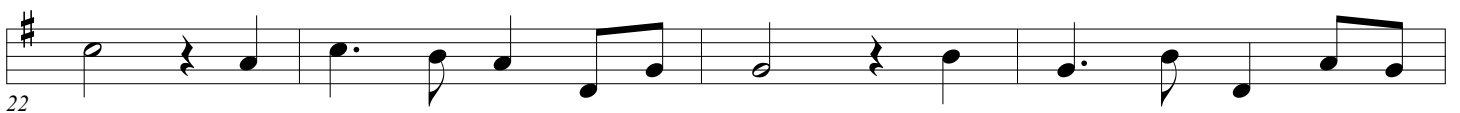
mong Sân trường Đồng Khánh đầy hoa bướm

biết gửi cho ai những giấc mơ? Em ơi! Buổi đó mình đan

đú Tình như bay bổng theo mây bay Mặc cho cha mẹ buồn giận

cấm Em đã cho anh tuổi thơ ngây. Nắng trưa Vĩ Dạ em còn

Áo Trắng Thời Bay

nhớ? Rừng vắng Thiên An tiếng thông reo? Quên cả thời gia chìm trong

mộng Hai đứa yêu nhau chẳng sợ nghèo! Một sớm khăn tang phủ kinh

thành, em đi xa lắm để lại anh. Những trang kỷ niệm thời xuân

thắm một vết thương lòng năm mộ xanh! Có phải chiều nay áo trắng

bay? Hay là khói toả mắt anh cay?

Trên tà áo lụa hôn nhưng nhớ một dáng kiều thơm thuở đắm say.